

När universum höll andan - Årg1

Bidrag från Per-Olof Olsson

{biblink} Lukas 1:26-28

Det som vi firar på Jungfru Marie bebådelsedag är en så stor händelse att universum håller andan. För hade inte detta hänt hade inte haft något hopp i världen. Genom det som händer öppnas porten mellan Gud och oss. Ingen människa kan nå Gud. Ingen kan bli så god att hon blir gudomlig. Inga ansträngningar kan åstadkomma detta.

Det vet Gud, därför kommer han själv till oss, för att själv bli den port som leder till honom.

Vad hände? {/biblink}

Hur allt exakt gick till är inte viktigt för Gud att berätta för oss. Utan att det hänt. Det är det viktiga. Inkarnationen kallas det. Det är latin och betyder "kommen i köttet". Att Gud blev människa. En som vi. Men utan synd och brist.

Det var alltså till en ung kvinna, kanske i 14-15-års åldern, som Guds ängel kommer och besöker. Hon var trolovad. Det betyder ungefär som förlovad. Men på den tiden var trolovningen lika bindande som vigsel. Skillnaden var, att man låg inte med varandra och bodde inte heller ihop. Det gjorde man först efter vigseln. Ängeln säger inte "Hej Maria" utan hälsar på Maria som om hon var den viktigaste kvinna som levat. "Var hälsad du högt benådade, Herren är med dig." Ingen annan har fått en sådan hälsning från Gud. Ingen ung kvinna, vad vi vet. Hon blir förskräckt. Inte att undra över. Vem skulle inte det.

Men vi får i alla fall vara tacksamma att inte Gud själv kom. Utan sände en ängel. Men bara det kan vara omskakande.

Sen säger ängeln de där orden som verkar finnas 365 gånger i vår bibel. Någon har räknat ut detta. "Var inte rädd". "Frukta icke"

Sedan kommer budskapet. Hon skall föda den högstes son. Messias. Som för alltid skall regera och styra. Kungar och presidenter kommer och går, men han skall regera för alltid. Guds Ande, skall förena sig med Marias genetiska material säger ängeln. Det var inte en självbefruktning som en tvivlare kastat fram. Om det hade varit så hade hon fött en kvinna. Det vet alla som studerat x-och y-kromosomer i biologin. Nu föder hon en son. Den högstes son. Som skall rädda världens befolkning från det som hindra en människans gemenskap med Gud. Synden. Oviljan mot Gud. Det som skiljer oss från Gud.

Vi får vara glada med Maria att ängeln berättar detta för henne. Annars skulle hon fått panik när menssen helt slutade och magen börjar växa. Om hon sen gick hon till vårdcentralen och provet där visade att hon var gravid skulle hon bli alldeles ifrån sig, för hon visste att hon inte varit ihop med någon man.

Nu blev hon beredd.

Men ändå. Tänk att Gud vågade. Att lägga hela mänsklighetens räddning i en ung tonårsflicka från Palestina. Dessutom fattig. I en oansenlig släkt och i en by som ingen nästan visste fanns. Vilken risk. Men som det står i bibeln: Gud upphöjer den ringa, det som var litet, och gör något stort av dom, för att de som tycker att dom är något, skall skämmas.

Kritiker säger ibland att något sådant här har aldrig hänt tidigare.

Nej, men hur många gånger måste en sak få hända för att få lov att hända en gång.

Det har hänt en gång och det räcker.

När Maria fått veta allt detta av ängeln säger hon de stora orden: "Jag är Herrens tjänarinna, må det ske med mig som du har sagt." Det är det finaste man kan säga till Gud.

Det finns andra berättelser i bibeln om kvinnor. Vi har en som heter Sara. Hon hade för länge sedan kommit till den åldern då det var omöjligt att få barn. Hon var 90-år. Men till hennes man Abraham kommer Gud en dag och säger: Nästa år skall Sara ha ett barn. Detta hörde Sara inne i tältet och log åt det. Då säger Gud som ser genom tältdukar. Du log. Men hon ljög och sa: "Det gjorde jag visste inte. "

Då säger Gud: Skulle det finnas något som är så underbart att inte Gud skulle förmå det?

Och till Maria säger ängel: Inget är omöjligt för Gud. Inget.

Om någon av oss här i kyrkan idag skulle få en liten del av det budskap som Maria fick skulle vi stamma och säga: Jag vet inte riktigt om jag duger, jag är ingen talare, jag är inte så begåvad, eller har de kvalitéer som behövs. Det är OK att säga så.

Till och med gudsmannen Moses höll på så när Gud sa åt honom att föra folket ut ur Egypten. Jag är inte talare. Till slut när Gud tröttnat på hans invändningar sa han att han skulle sända Aron, Moses bror som kunde bli hans språkrör.

Men sen fick Aron inte en syl i vädret, det blev Moses som talade hela tiden.

Profeten Jeremia sa att han var för ung.

Maria kunde ha sagt: jag är för ugn, jag är inte värd detta. Det är för stort ansvar.

Men hon säger: "Jag är Herrens tjänarinna……..". Hur många sekunder, minuter eller timmar som gick innan ängeln fick svaret vet vi inte, men sen bröt jublet ut i Himmelen: "Hon sa JA!!!!!"

Man kan fråga sig varför Gud väljer ut Maria. Vi vet inte. Vi får vara tacksamma att han inte valde Eva, som födde Esau, som slog ihjäl sin bror.

Och både Maria och Sara fick veta att ingenting är omöjligt inför Gud.

Det känns bättre att säga: "Allt är möjligt för Gud."

Detta, som Gud sade till en gammal kvinna i orienten och till den unga kvinnan Maria säger han också till dig som läser detta.

Ingen av oss kommer någonsin att bli det som Maria blev. Om vi så blir statsminister eller vinner 8 miljoner på lotto.

Men ändå säger Gud till oss: "Inget är omöjligt för mig."

Inte heller när det gäller våra stora bekymmer och svårigheter, som då och då drabbar oss. Både i det yttre och inuti oss.

För om det som hände Maria inte är omöjligt för Gud så finns det inte heller något annat i våra liv som är omöjligt för Gud.

Maria blev också Guds mor, eftersom Jesus är Guds Son.

Och alla skall prisa henne salig, och ha en helt unik ställning i världshistorien. Han som hon föder är inte endast hennes son utan också hennes Herre och Gud.

För Gud är allt möjligt.